

1958 בכנסת: תופיק טובי ואמיל חביבי (בין שמואל מיקונים ואסתר וילנסקה ז"ל) ניסים, נשים, בנים, דודים

רק"ח, ר"מ 87.75% של חבריה הרשומים. יש הגיון מסויים בחלוקה. מוסקווה, כמו אש"ף, רוצה להשפיע על הרוב היהודי כמדינה, מפני שרק הוא יכול לשנות את מדיניות הממשלה. המיעוט הערבי יכול להשפיע רק בעקיפין.

לכן חייבת רק"ח להעמיד פנים כאילו היא באמת מיפלגה יהודית ערבית. המזכ"ל חייב להיות יהודי, וכך גם ראש-הרשימה. לפחות שני ח"כים מבין ארבעה צריכים להיות יהודים — גם אם לשם כך צריכים ליצור את הפיקציה כאילו צ"רלי ביטון מייצג משהו, מלבד עשרה נחורים טובים בשכונת-מוסררה.

זה מרגיז את המוסלמים, הד מהווים לפחות 80% של ברחי רק"ח, אך הזוכים רק במנדאט אחד ויחיד מבין ארבעת המנדאטים של רק"ח: (תופיק זיאד, טובי הוא נוצרי.)

● מימסד ברטאלי

ציבור היהודי בארץ אינו מודע לרכיב השלישי של רק"ח. בשטחים נרחבים בארץ — בעיר (נצרת), בעירות ובכפרים, רק"ח היא מיפלגת-השילטון.

במקומות האלה מהווה רק"ח מימסד נוקשה, ברטאלי והסר"ח רחמים, כמו שלא היתה מפא"י אף בימי-זוהרה. מו שאינו מצ"י יית לה — מנושל, מקופח, מנודה, ולא-אחת גם מאויים פיסית.

אויבי רק"ח ברחוב הערבי טוענים שהיא שימשה במשך דור כ-שסתום

יתכן מאוד כי עלייתה המפתיעה של "המתקדמת" ב-1984 היתה רק ראשיתו של מהפך, ואין לדעת איך יתפתח, מה יהיה כיוונו ואילו כוחות יצמיח בהמשך.

הנסיון של מפא"י מוכיח כי לא די למיפלגה בשפע של כסף ועמדות-כוח, ובמסורת של הצבעה שהפכה להרגל. סליכא חמים עצמו הוא סממן של המציאות החדשה. עוד לפני 10 שנים לא היה מעז לפתוח את פיו ולמתוח ביקורת פומבית על רק"ח. אז זה היה מעשה-התאבדות פוליטי וחברתי. כיום הוא מדבר בפה מלא, ומקווה שזה יעזור לו לרקוח מירקחת חדשה. חמים צועק חמום — ועכשיו דבריו נשמעים.

הערביים ב-1981 ל-33% ב-1984), וניי

בא כי ירידה זו תימשך. נבואה זו עשויה להתגשם. רק"ח שיגשגה בשעה שהציבור הערבי ביש" ראל היה משולל-מנהיגות, אחרי שהי עילית הכלכלית-אינטלקטואלית-ע"י רונית שלו ברח"ה/גורשה ב-1948. עס" קניר-רק"ח היו או בעלי-מוגפול.

בינתיים גדל דור חדש של אזרחים ערביים בישראל, משי- כיל ובוטח-בעצמו. הוא התב" סס גם מבחינה כלכלית.

הוא זועם על השיטות הברוטאליות של רק"ח כמיפלגת-השילטון, והקס" רים בין רק"ח והשילטון אינם נראים לו. יש מציאות חדשה, בעיות חדשות, סיגנון חדש.

חמים עם בנו גזילאנו ואשתו-רלשעבר אורנה מר מה טיב היחסים עם מוסקווה?

של אלפי אחרים מבחרי רק"ח. קיימים יחסים דו-ערכיים — בלשון המעטה — בין רק"ח והשילטון הישראלי.

מדינת-ישראל קמה בעזרת ברית המועצות. באחד הימים ב-1947 הרהים אנרי גרומיקו, שליחו של סטאלין בא"ם, את רק"ח (או פק"פ, הפרקציה הקומוניסטית הפלסטינאית). הוא צידר במדינה יהודית, ואף השמיע הנמקה ציונית מובהקת לכך. פק"פ, שהתנגדה רגע לפני-כן בשצף-קצף לרעיון הח" לוקה, בלעה את הרוק שלה ואמרה אמן. ראשי המיפלגה הפכו כרלילה לציונים גלובים, חתמו על מגילת העצמאות, עזרו להשיג נשק לצה"ל מן הגוש הקומוניסטי ולגייס תמיכה למ" דינה החדשה. הקומוניסטים הערביים שברחו מן הארץ — תופיק טובי, אמיל חביבי, אמיל תומא — הוחזרו ארצה ברוב כבוד בפקודת דוד בן-גוריון, שהתנגד להחזרתו אף של פליט פלס" טיני אחד.

● מירקחת חדשה

ליבא חמים ציין בדבריו שרק"ח נמצאת בירידה (מ-37% מקולות

ביטחון" של "המימסד הציוני", מעין כולא-ברק להרגעת הציבור הערבי ובי לימת מאבקו על זכויותיו.

על רקע זה צמחה התנועה המת- קדמת ברחוב הערבי. ראשיה היו בעבר בעלי-ברית של רק"ח, עד שנוכחו לר- עת שהפכו עבדים מוחלטים. כאשר ניסו להתמרד, וזכאו ללא-רחם. כתו- צאה מכך הקימו מיפלגה עצמאית, שמשכה אליה את הדור האינטלק" טואלי הצעיר, שגדל במדינה.

מאז ורדפת רק"ח את אנשי "המת" קדמת" בכל האמצעים, מגדירה אותם רישמית כסוכני-המוסר ושליחי-הש" ב"כ, שלא לדבר על הסייאיאי. מכיוון שכדי רק"ח העיתון הערבי היחיד במדינה, נוסף על 300 פעיליה בשכר ועמדות-כוח רבות אחרות, היא מצליחה להפעיל נגד יריביה לחץ עצום.

● השותף הסמוי

ל רקע זה מובן יותר הרכיב הר" ביעי, ואולי התמה ביותר, של רק"ח. עליו יצא עיקר קיצוץ של חמים, ויש להניח שהוא רק ביטא את דעתם

מליציה לנגר ובעלה משה לנגר, תשאל את בעלה?